

Instanța de fond: Judecătoria Botanica , mun. Chișinău
Judecătorul: E. Galușceac,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu,

ÎNCHEIERE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Dumitru Visternicean,
Iuliana Oprea,
Luiza Gafton,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Plemeannic Anatoli prin intermediul reprezentantului, avocatul Nichitoi Iurie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Plemeannic Anatoli împotriva Întreprinderii Mixte „Moldcell” Societate pe Acțiuni cu privire la constatarea încălcării dreptului consumatorului prin neeliberarea facturii detaliate în volum complet și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2018,

C O N S T A T Ă :

La 20 ianuarie 2016, Plemeannic Anatoli a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte „Moldcell” Societate pe Acțiuni (în continuare ÎM „Moldcell” SA) cu privire la constatarea încălcării dreptului consumatorului prin neeliberarea facturii detaliate în volum complet și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii Plemeannic Anatoli a invocat că în temeiul contractului de abonament din 16 septembrie 2008 este abonat al operatorului de prestare a serviciilor de telefonie mobilă/comunicații electronice al ÎM „Moldcell” SA.

În cadrul relațiilor de drept, în baza regulamentului de prestare a serviciilor de telefonie mobilă celulară, pârâtul ÎM „Moldcell” SA este obligat să prezinte la

cererea abonatului factura detaliată referitor la serviciile prestate pentru perioada de facturare. Pentru executarea obligației date pârâtul încasează, iar el, ca și alți abonați, achită în beneficiul pârâtului taxa de 5 lei pentru fiecare pagină a facturii detaliate, prezentată de pârât.

Reclamantul menționează că facturile detaliate emise de către ÎM „Moldcell” SA sunt incomplete și nu conțin toate serviciile prestate, precum și nu conțin sumele totale ale plăților pe care dânsul în calitate de abonat le efectuează.

Plemeannic Anatolie indică că, deși legislația privind protecția drepturilor consumatorilor nu prevede respectarea unei proceduri prealabile, la 05 noiembrie 2015 în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă a depus cerere prealabilă pârâtului prin care a solicitat stoparea încălcărilor menționate și corectarea situației create, însă deși pârâtul a recepționat cererea prealabilă la data de 06 noiembrie 2015, careva măsuri în acest sens nu au fost întreprinse.

Reclamantul precizează că, din conținutul facturilor detaliate pe care le deține și care sunt anexate la cererea de chemare în judecată rezultă că, acestea sunt emise cu încălcarea cerințelor minimale, expuse în Regulamentele aprobate de către autoritatea de stat în domeniu, iar pârâtul insistă la încălcarea normelor de drept și pentru viitor.

Reclamantul menționează, că încălcarea drepturilor abonaților de către pârât poartă un caracter de masă, iar ca urmare a încălcărilor admise ÎM „Moldcell” SA a primit sume mari de bani, astfel încât în urma nerespectării prevederilor legale pârâtul a beneficiat și financiar.

Reclamantul remarcă că, urmează a se ține cont de statutul său social precum și de faptul că o perioadă îndelungată i-au fost încălcate drepturile de către pârât.

Plemeannic Anatolie relatează că deși pârâtul a recunoscut încălcările comise a refuzat să admită cererea sa prealabilă, astfel consideră că ÎM „Moldcell” SA urmează să-i achite prejudiciu moral cauzat pe care îl estimează la suma de cel puțin 80000 lei.

Reclamantul solicită, de a recunoaște ilegală eliberarea de către ÎM „Moldcell” SA în adresa sa a facturii detaliate în volum incomplet, obligarea ÎM „Moldcell” SA să elibereze pe viitor factura detaliată în volum complet și repararea prejudiciului moral în mărime de 80 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Botonica, mun. Chișinău din 28 aprilie 2016, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea soluției date instanța de fond a conchis că argumentele reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată sunt declarative și nu pot servi temei de admitere a acțiunii, iar alte argumente pertinente de către reclamant nu au fost prezentate.

La 25 mai 2016, Plemeanic Anatolie a depus apel, iar la 25 iulie 2016 cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 28 aprilie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2017, a fost respins apelul declarat de Plemeanic Anatoli și menținută hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 28 aprilie 2016.

La 29 mai 2017 Plemeanic Anatoli a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, sau transmiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2017 a fost admis recursul declarat de Plemeanic Anatolie, casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2017 pe motiv de încălcare a normelor de procedură civilă, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2018 s-a respins cererea de apel declarată de Plemeanic Anatoli și a fost menținută hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 28 aprilie 2016 (f.d.221, Vol.I).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 13 aprilie 2018, Plemeanic Anatolie prin intermediul reprezentantului, avocatul Nichitoi Iurie a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2018 și a hotărârii Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 28 aprilie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantului să fie admisă integral, sau transmiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel (f.d.1-9, Vol. II).

În susținerea recursului recurentul a indicat, că hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel urmează a fi casate din motiv că la adoptarea concluziilor contestate de către instanțele ierarhic inferioare au fost încălcate și incorect aplicate normele de drept material și procedural. Actele judecătorești sunt bazate pe aprecierea arbitrară a probelor din cauza examinată, iar instanța de apel a încălcat principiul procesului echitabil instituit în Convenția Europeană privind Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale și a aplicat o lege care nu poate fi aplicată.

La 23 mai 2018 ÎM „Moldcell” SA a depus referință asupra cererii de recurs înaintate de Plemeanic Anatolie prin intermediul reprezentantului, avocatul Nichitoi Iurie în care a indicat că consideră soluția instanței de apel ca fiind una

corectă, obiectivă, întemeiată pe baza probelor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, motiv din care solicită declararea inadmisibilității recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC (în redacția de până la 01 iunie 2018) recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Plemeannic Anatoli prin intermediul reprezentantului, avocatul Nichitoli Iurie în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC (în redacția de până la 01 iunie 2018), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Plemeannic Anatoli prin intermediul reprezentantului, avocatul Nichitoi Iurie este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegețiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Plemeannic Anatoli prin intermediul reprezentantului, avocatul Nichitoi Iurie, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Plemeannic Anatoli prin intermediul reprezentantului, avocatul Nichitoi Iurie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Visternicean

judecători

Iuliana Oprea

Luiza Gafton